

Nimestä kiinni

Se on kukkua, että Suomessa olisi pula hallitusvaihtoehdoista. Koska eduskunnassa on yhdeksän puoluetta, niistä voidaan muodostaa 362 880 erilaista hallitusta. Eikä vielä tarvitse edes hajottaa SKDL:ää kahtia eikä laskea Liisa Kulhia omaksi puolueekseen.

Jos hallituksen muodostamiseen käytettäisiin lottokonetta eikä umpimähkäistä tunnustelua, jokaisella vaihtoehdolla olisi samanlainen mahdollisuus. Nythän jokin punamulta on paljon todennäköisempi kuin esimerkiksi vihreiden ja kristillisten hallitus. Mitä demokratiaa se semmoinen on?

Hallitusneuvottelujen ikävän rajoittuneisuuden selittää se, että oikeastaan vain kahdelle vaihtoehdolle on keksitty kunnollinen ja ymmärrettävä nimi. Jos mukaan tulevat keskusta ja demarit, puhutaan punamullasta. Jos joukkoon liittyvät vielä kommunistit, saadaan kansanrintama. Oikein hyviä sanoja, näppäriä käyttää ja helppoja ymmärtää.

Mutta mikä nimeksi suositulle hallituspohjalle, jossa olisivat demarit, kepu ja kokoomus? Ei sille kunnon nimeä ole, eikä monelle muullekaan. Kun hallitusneuvotteluissa on muutakin tekemistä kuin nimien keksiminen, nuo nimettömät jäävät automaattisesti syrjään. Lasta ei auta panna alulle, ellei ole nimeä valmiina. Eikä hallitusta.

Jotta tällainen sivuseikka ei vastaisuudessa muodostuisi hallituksenteon esteeksi, tarvitaan siis valmiita käyttökelpoisia nimiä eri vaihtoehdoille. Niitä löytyy, kun muistetaan, että jokaisella puolueella on ominaisuuksia, jotka oikein hyvin kuvaavat niitä, ihan kuin "puna" demareita ja "multa" kepuja.

Esimerkiksi tuo hankala SDP/keskusta/kokoomus -rintama voi olla vaalitunnusten perusteella yksinkertaisesti kukkamulta- tai kasvihuonehallitus.

Jos kepu putoaa pois, jäljelle jää luontevasti kokoomuksen ja demarien puna-armeija. Kepun kanssa kokoomus muodostaa turbonavetan, ruotsalaisilla vahvistettuna landemöykyn.

Kristillisten kanssa kokoomus

voi mainiosti ottaa tavoitteeseen sinitaivaan ja vähemmistö-kommunistien kanssa sinisalolaisen. Perustuslaillisten vähemmistö on tietysti pikkumusta ja kaikkien puolueiden yhteishallitus iso vaalee.

Jos ruotsalaiset liittoutuvat kristillisten kanssa, saadaan bättre porno -pohja. Viherkaihihallituksessa puolestaan vaikuttavat SMP ja kepu, rötösherrahississä SMP ja demarit. Vihreiden ja vasemmiston liittoutuma tunnettaisiin nimellä punasaappaat.

Myös henkilövalinnat tietysti vaikuttavat hallituksen nimeen. Jos pääministeriksi tulee esimerkiksi Liisa Kulhia, hallituksesta on suorastaan pakko tehdä Lisun messi.

Jos taas Kalevi Sorsa ja Ville Komi sattuvat samaan salkunjakoon, hallituksesta tulee väistämättä kravattikabinetti tai puukuhuone. Kommunistien kanssa vihreät muodostavat komsimolskaajahallituksen.

Ylähuone saadaan hallituksen nimeksi, kun siihen sijoitetaan demarien aateliset Aarno von Bell ja Matti de Ah, mahdollisesti myös Pirkko Työläjärvi, jonka mielestä valtiovalta Suomessa kuuluu Pirkko Työläjärvelle. Tarvittaessa hän voisi muuttaa nimensäkin vähän aatelisemmaksi. Esimerkiksi Birgit la Bour la Lake jo kalskahtaisi.

Että siis nimiä hallituksille löytyy, kun haetaan. Tarvittaessa niitä voidaan keksiä lisää. Mutta jos ei kelpaa, on tyydyttävä entisiin. Lohdutuksena on sentään se, että punamulta kestää isältä pojalle siinä missä la teksimaalitkin.